

Uzasadnienie

do uchwały w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości tej opłaty na terenie Gminy Stawiski.

Zgodnie z art. 6j ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w przypadku nieruchomości zamieszkałych, rada gminy w drodze uchwały jest zobowiązana do wyboru metody naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Ma ona do wyboru następujące metody:

- 1) od liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, albo
- 2) od ilości zużytej wody z danej nieruchomości, albo
- 3) od powierzchni lokalu mieszkalnego, albo
- 4) od gospodarstwa domowego.

Metoda naliczania opłaty według ilości mieszkańców jest najbardziej sprawiedliwa społecznie. Wydaje się ona oczywista, ponieważ każdy produkuje odpady komunalne. Wadą tej metody jest jej niedogodność dla mieszkańców, która to związana jest ze zmiennością danych będących podstawą ustalania wysokości opłaty. Słabą jej stroną jest także fakt, iż ilość odpadów wytwarzanych w poszczególnych gospodarstwach jest uzależniona od wieku, miejsca zamieszkania, stylu życia, przyzwyczajęń, wysokości dochodów i wielu innych czynników, natomiast opłata niezależnie od tego jest stała w przeliczeniu na jedną osobę.

Z kolei metoda naliczania opłaty według zużycia wody w lokalach mieszkalnych jest, w porównaniu do metody od ilości osób zamieszkujących daną nieruchomość bardziej ryzykowna ze względu na ryzyko zaniżania zużycia wody (także poprzez zniekształcenie wskazań liczników), celem zmniejszenia opłaty za odpady. Istotną wadą takiego rozwiązania jest także fakt, że ilość zużywanej na obszarze danej nieruchomości nie odzwierciedla faktycznej ilości odpadów wytwarzanych przez osoby zamieszkujące tą nieruchomość. Opłata od ilości zużytej wody wymaga zwodociągowania oraz opomiarowania wszystkich nieruchomości znajdujących się na obszarze miasta i własnych ujęć wody zużywanej na różne potrzeby, w tym na cele gospodarcze. Metoda ta wymaga ciągłej aktualizacji podstawy naliczania z uwzględnieniem z uwzględnieniem ilości zużytej wody.

Metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od zamieszkałej powierzchni w gospodarstwie domowym, jak również za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego nie odzwierciedlają ilości odpadów wytwarzanych przez osoby zamieszkujące daną nieruchomość. Wybór tych metod może spowodować obciążenie bardzo ogromnymi kosztami najbiedniejszych mieszkańców miasta. Opłata od powierzchni lokalu mieszkalnego mogłaby mieć zastosowanie tylko w miejscowościach, w których znajdują się budynki mieszkalne o podobnym standardzie i zamieszkują w nich rodziny o zbliżonym modelu. W społecznościach o różnych modelach życia metoda ta wydaje się być zbyt kontrowersyjna gdyż mieszkają w nich osoby samotne mające duże mieszkania jak również rodziny wielopokoleniowe i wielodzietne w małych mieszkaniach. Opłata od gospodarstwa domowego odznacza się podobnymi wadami jak opłata od zamieszkałej powierzchni.

Biorąc pod uwagę powyższe informacje proponuje się wybór metody naliczania opłaty według liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość.

Istotną kwestią jest oprócz wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi również przyjęcie definicji osoby zamieszkującej. Najbardziej słuszną wydaje się definicja zgodna z art. 2d rozporządzenia WE nr 763/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie spisów powszechnych ludności i mieszkań (Dz. Urz. UE L z 2008 r. poz. 218, s. 14). Według tej definicji miejscem zamieszkania jest miejsce, w którym osoba zazwyczaj spędza czas przeznaczony na odpoczynek, niezależnie od czasowych nieobecności związanych z wypoczynkiem, urlopem, odwiedzinami u przyjaciół i krewnych, interesami, leczeniem medycznym lub pielgrzymkami religijnymi.

Również wydaje się słusznym wykorzystanie zbiorów meldunkowych prowadzonych w oparciu o obowiązującą obecnie ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, aczkolwiek fakt zameldowania nie oznacza do końca faktycznego miejsca zamieszkania danej osoby. Zauważyć przy tym należy, iż w dniu 24 września 2010 r. uchwalona została nowa ustawa o ewidencji ludności (Dz. U. Nr 217 poz. 1427). Zgodnie zaś z brzmieniem art. 74 ust. 1 powyższej ustawy, od dnia 1 stycznia 2014 r. znosi się obowiązek meldunkowy.

Zgodnie z art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach rada gminy obowiązana jest do ustalenia stawki za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Aby upowszechnić selektywne zbieranie odpadów „u źródła” ustawodawca nakazał określić niższą stawkę opłaty, jeżeli odpady są zbierane w sposób selektywny.

Uchwalając stawkę opłaty, rada gminy ma obowiązek uwzględnienia liczby mieszkańców zamieszkujących daną gminę, ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych oraz koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, czyli koszty odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, tworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych i obsługi administracyjnej tego systemu, a także przypadki, w których właściciele nieruchomości wytwarzają odpady nieregularnie.

Ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych szacuje się na około 1184 Mg.

Ustalona uchwałą stawka opłaty za gospodarowanie odpadami zawiera również koszty tworzenia i utrzymywania punktu selektywnego zbierania odpadów komunalnych, do którego mieszkańcy będą mogli przynieść zebrane selektywnie odpady.

Dodatkowo zgodnie z ustawą o utrzymaniu czystości i porządku w gminach obsługę administracyjną całego systemu gospodarowania odpadami komunalnymi będą prowadziły gminy. Koszty tej obsługi obejmować będą między innymi: obsługę klientów, obsługę biurową, koszty druku i wysyłki faktur, sprzętu komputerowego, programów komputerowych, windykacji itp.

Z uwagi na powyższe podjęcie przedmiotowej uchwały jest zasadne.

Przewodnicząca Rady
Miejskiej

Barbara Rządka